

Конгрес Українських Націоналістів

Змагатимеш до поширення сили, слави, багатства і величі Української Держави

НАЦІЯ І ДЕРЖАВА

e-mail: nacija@ukr.net www.cun.org.ua 26 січня 2012 року № 4 (427)

ПАМ'ЯТАЙ ГЕРОЇВ КРУТ!

29 січня Молодіжна референтура Конгресу Українських Націоналістів разом з представниками інших національно-патріотичних сил вшанує пам'ять загиблих юнаків біля меморіалу Героям Крут у Чернігівській області.

На чолі делегації Конгресу буде лідер партії Степан Брацюнь.

Початок заходів о 12.00.

Читайте на 8-й стор.

Богдан-Ігор АНТОНИЧ

КРУТЯНСЬКА ПІСНЯ

Спом'янімо в пісні славу Крутів
Найсвятіше з наших бойовищ!
Крути! Крути! – смолоскип
в майбутнє.

Крути! Крути!
Це за Батьківщину
Стати муром, шанцем душ і тіл.
Крути! Крути! Мужньо, воєдино
Прямувати в найсвятішу ціль.

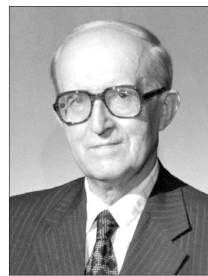
Крути! Крути!
Час розправи близько,
Вже червоний ворог кари жде.
Крути! Крути! Вічне бойовисько
За майбутній, ліпший день.

Крути! Крути!
Мужність і посвята,
Вірність, що міцніша
понад смерть.
Крути! Крути! Гордо і завзято
Кличе пісня і веде вперед!

Весна 1937 р.

ВИДАТНІ УКРАЇНЦІ

ДО ЮВІЛЕЮ ЯРОСЛАВА СТЕЦЬКА

19 грудня у м.Києві відбувся вечір вшанування пам'яті Ярослава Стецька, приурочений до 100-річчя від дня його народження.

В актовій залі Конгресу зібрались активісти Київської міської організації КУН, прихильники партії, науковці. Вів вечір Голова Конгресу Українських Націоналістів Степан Брацюнь. У вступному слові лідер партії відзначив важливу роль Ярослава Стецька, як ідеолога та політика, у національно-визвольній боротьбі українського народу XX століття.

"Спадщина Ярослава Стецько досі не оцінена належним чином, – сказав Степан Брацюнь. – Ми як партія, що є спадкоємницею Організації Українських Націоналістів, зобов'язані донести до суспільства праці цього визначного ідеолога, філософа, діяльного політика. Нагадаю, що Конгрес проголосив 2012 рік роком Ярослава Стецька, і цього року у нас запланована ще низка різноманітних заходів до 100-річчя нашого Провідника, зокрема, презентація документального фільму, видання фотоальбому тощо".

Із доповіддю про життя та діяльність Ярослава Стецька виступив відомий український історик, професор Володимир Сергійчук. Він презентував історичний календар на 2012 рік "Соборна пам'ять України", в якому надрукована розгорнута стаття про Ярослава Стецька. Володимир Сергійчук у доповіді підкреслив непересічність та політичну вагу постаті Ярослава Стецька, зокрема, і в міжнародній політиці.

"Не забуваймо, що Ярослав Стецько був прем'єром без держави, але з ним зустрічалися і обговорювали українське питання прем'єр-міністри, президенти інших країн. Бо в Стецька було бажання боротися за Українську державу, що він і робив усіма можливими методами, використовуючи важелі міжнародного впливу",– підкреслив Володимир Сергійчук.

Історик вважає, що і сучасні українські політики, і науковці мають звернути більшу увагу на спадщину, яку залишив нащадкам Голова Проводу ОУН, Президент Антибільшовицького блоку народів Ярослав Стецько.

Прес-служба КУН

ДЕНЬ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ

ВЕЛИЧНИЙ ЧИН НАРОДУ

Саме 22 січня, в День Соборності України, ми святкуємо величний чин "народу, що вгору йде, хоч був запертий в льох". А далі Іван Франко пророче стверджував, що вкраїнський народ, сином якого він є, – "пролог – не епілог". І проголошений 93 роки тому Акт Злуки став визначальною віхою в його історії.

"Задекларований на Софійському майдані єднання українських земель, а відтак – і єднання української нації навіки залишиться доконаним фактом, якого вже нікому і ніколи не вдасться ні заперечити, ні зборотити, – говорить Голова Конгресу Українських Націоналістів Степан Брацюнь. – Навіть у найжахливіші сталінські часи українці пам'ятали про свою етнічну приналежність, знали, що їх – багато, що вони становлять могутню цілісність – націю, яка має право творити на своїй землі власну незалежну державу. Що й збулося двадцять років тому, коли 24 серпня 1991 року постала Самостійна Соборна Українська держава. А її витоки сягають сивої давнини. Вперше згадується Руська земля в літописі 852 року. Тож цілком логічно можемо вважати, що цьогоріч українській державності виповнюється 1160 років. Маємо пам'ятати про це, відзначаючи великі національні свята.

Конгрес Українських Націоналістів відзначав Свято Соборності повсюдно, де працює його членство, – "від Сяну до Дону". Величаві урочистості відбулися в столиці України на Софійському майдані. Когресівці поклали квіти до пам'ятників Тарасові Шевченку та Михайлові Грушевському, взяли участь у численних заходах, що відбувалися в Києві, а також по всій Україні.

Власна інформація

На світлині: біля пам'ятника М.Грушевському (зліва направо): Ю.ШЕПЕТЮК, активіст КУНу, А.ЛОПУШАНСЬКИЙ, С.БРАЦЮНЬ, В.МАНЬКО

ПОЗИЦІЯ

МОЯ МРІЯ ПРО СОБОРНІСТЬ

Любомир ГУЗАР

Двадцять другого січня ми відзначаємо подію, яка відбулася ще на початку минулого століття, коли дві народні республіки об'єдналися в одну Українську державу. Такі дати треба не тільки пам'ятати і відзначати: вони є нагодою для глибоких роздумів і спонукою до дій.

Упродовж майже всієї історії наш народ потерпав від різноманітних поділів. Щось подібне ми переживаємо і сьогодні.

Можна перечислити багато сучасних поділів: схід – захід, північ – південь, багаті – бідні, влада – громадськість. Не можна оминути поділів на підставі віровизнання, національного походження, політичних переконань, мови тощо.

Ми повинні поміркувати, яка причина поділів і чи можна щось зробити, щоб їх подолати.

Наведемо один приклад. У 1925 році в Брюсселі проходив конгрес на тему об'єднання Церков, за тодішньою термінологією – Уніййний конгрес. У ньому брали участь визначні постаті, які докладали зусиль до об'єднання. Між ними був також митрополит Андрей (Шептицький).

Йому, як одному із чільних членів оргкомітету, випала честь виголосити заключне слово. У цьому слові, цитую майже дослівно, він сказав: "*Ми обговорювали також поділ між католиками і православними, але це не правильно, бо не існує поділу між католиками та православними. Поділ є між тими, хто бажає єдності, і тими, що її не бажають, незважаючи на те, чи вони католики, чи православні*".

У нас сьогодні панує переконання, що є певні, чітко визначені, групи людей, яких слід уважати негативно налаштованими до загального блага: політики, олігархи, державні чиновники, працівники правозахисних органів і ще деякі інші.

На думку автора цих рядків, це неправильний підхід. Увесь наш народ, незалежно від зовнішніх відмінностей, поділяється на дві групи: ті, що бажають загального блага, ним переймаються та для нього працюють (не можна забувати, що хто працює для загального добра – сам справедливо користає), і ті, які живуть тільки для себе.

Тим, хто любить свій народ, треба допомагати, їх треба підтримувати, а тим, хто любить себе більше, ніж свій народ, – треба допомогти його полюбити.

Члени другої групи – хоч і обіймають високі посади, втішаються впливами на суспільство, мають мільйони – є нещасними людьми. Вони живуть за триметровими огорожами, ховаються у своїх кабінетах, захищаються правоохоронними органами (дехто вже називає їх владозахисними) і спілкуються тільки з подібними до себе, бо всіх інших бояться.

У 60-х роках минулого століття в Сполучених Штатах Америки відбувалися великі суспільні зрушення – темношкірі громадяни, майже через століття після громадянської війни між білими і чорними, почали домагатися для себе рівних прав. У них був харизматичний керівник – Мартін Лютер Кінг. Перші слова його програмної промови були такі: "Я бачу мрію…".

Автор цих рядків також має мрію. (Правдоподібно, через цю мрію з нього будуть насміхатися.)

Яка це мрія?

Уявімо собі, що одного дня пролунає заклик: задзвонять дзвони, затрублять труби, загудять сирени, може, навіть загримлять гармати. На цей заклик, який звучатиме в усій Україні, кожна людина візьме за руку того, хто стоїть по її правиці та лівиці, незалежно хто це буде. І тоді ми відчуємо, що всі ми є однаково людьми.

Це може бути щось більш драматичне, ніж те, про що говорив пророк Ісая: "Вовк буде жити вкупі з ягнятком, леопард біля козеняти лежатиме; телятко й левеня будуть пастися разом" (Іс. 11, 6).

Тоді те, про що мріяли наші предки і чого ми так прагнемо сьогодні, – здійсниться.

ГЕРОЯМ – СЛАВА

РІК ЯРОСЛАВА СТЕЦЬКА РОЗПОЧАВСЯ

Після ювілеїв Степана Бандери, Романа Шухевича і Євгена Коновальця відзначаємо 100-ліття Ярослава Стецька, провідника ОУН, президента Антибільшовицького Блоку Народів, голови Українського Державного Правління.

Ярослав Стецько за рішенням ОУН проголосив Акт відновлення Української Держави 30 червня 1941 року і очолив Державне Правління, чим завдав руйнівного удару майбутній гітлерівській імперії, не дивлячись на те, що правління проіснувало недовго, а його творці та провідники опинилися в нацистських концтаборах. Другого нищівного удару Я.Стецько завдав совєтській імперії, створивши Антибільшовицький Блок Народів. Мабуть, не останню скрипку у похоронній процесії для СРСР відіграла зустріч Я.Стецька і Р.Рейгана.

Як відомо, Львівська обласна рада проголосила 2012 рік роком Ярослава Стецька. І заходи розпочалися в день ювілею.

Після Водосвяття від Львівської облради до Стрия, до єдиного на Львівщині пам'ятника Я.Стецькові, рушив комфортабельний лайнер з представниками громадських і ветеранських організацій, обох гілок ОУН, депутатами облради та найчисельнішою групою віж ЛОО КУН. Попри йорданський морозний вітер на центральній вулиці націоналістичного райцентру зібралося чимало стриян.

Організацію акції було покладено на Стрийську міську раду, якою керує висуванець КУН Роман Шрамов'ят, завдяки якому і споруджений цей пам'ятний знак провідникові ОУН у 90-х роках минулого століття. Захід розпочався з покладання квітів від Стрийської міської, районної та Львівської обласної рад, Братства ОУН-УПА та ЛОО КУН.

Василь Шпіцер, міський голова Львова 1990–1994 рр., колишній стриянин, за дорученням Проводу ЛОО КУН, після представника облради та голови місцевого Братства ОУН-УПА, виступив з вітальним словом. У своїй промові він подякував землякам, що свого часу вшанували Я.Стецька, спорудивши пам'ятник герою. В.Шпіцер зазначив, що Я.Стецько у 1941 році проголосив не просто акт державної ваги. Акт про відновлення державності став підсумком багатовікової боротьби українців за незалежність. В.Шпіцер також підкреслив, що в тому, що саме у Стрию сьогодні розпочато ювілейні заходи, нема нічого дивного, бо стрияни завжди відзначалися шанобливим ставленням до героїв. А Стрийщина народила їх чимало: В.Охримович, В.Тимчій-Лопатинський, О.Гасин та інші. На завершення акції прозвучала літературно-музична композиція у виконанні стрийського дитячого ансамблю "Джерельце".

Власне кажучи, якби у 1991 році було проголошено відновлення незалежності, як це зробив Ярослав Стецько від імені ОУН, то усі потуги і прагнення наших дідів і прадідів до свободи були б визнані. І будь-чиї сумніви щодо нашого геройчного минулого можна було б кваліфікувати як антидержавний акт. А сьогодні, на жаль, маємо таку владу, що не визнає Українську Повстанську Армію, 70-річчя якої теж знаменує 2012 рік, а будь-який божевільний позивач через суд оскаржує геройчне минуле української нації.

Це не останній захід до 100-ліття Ярослава Стецька. Провід ЛОО КУН подав свою програму. На обласному владному рівні невдовзі буде утворено ювілейний організаційний комітет, і заходи до ювілею видатного діяча Української Держави триватимуть упродовж цілого року.

Ігор ДАНИЛИХА

ЛИЦАРІ ЧЕСТІ

ПАМ'ЯТІ ОЛЕКСИ ГІРНИКА

21 січня на Чернечій Горі в Каневі, на місці самоспалення Героя України Олекси Гірника Київська міська організація КУН вшанувала пам'ять українського лицаря, який здійснив свій подвиг 34 роки тому.

В 60-ту річницю проголошення самостійності України Центральною Радою, на знак протесту проти колоніальної політики Москви, зросійщення нею України, колишній політв'язень більшовицьких концтаборів, полум'яний патріот Олекса Гірник спалив себе коло могили Кобзаря. Перед тим розсипав по схилах гори сотні написаних власноруч листівок, що бриніли світлою любов'ю до України та невимовною мукою за її долю. Це сталося пізно ввечері 21 січня 1978 року. Про жертовний чин одержимого любов'ю до України її вірного сина українська громадськість довідалася лише в роки Незалежності. Дійшли до кращих днів і написані ним листівки, які зберегли, як найдорожчу реліквію, канівчани, зокрема, ті, хто в той час працював у правоохоронних органах. Тож і їм – слава і подяка. На місці самоспалення встановлено пам'ятний камінь, до якого, щоб вклонитися світлій пам'яті Героя, приходять усі, хто піднімається на Чернечу гору. А звання "Герой України" Олексі Гірнику присвоєно посмертно.

Організатором та ведучим нинішніх урочистостей виступив син Олекси, народний депутат України попередніх скликань Євген Гірник.

Заходи розпочались з покладання квітів до пам'ятника Тарасові Шевченку та панахиди біля пам'ятного знаку Олексі Гірнику.

Від Конгресу Українських Націоналістів виступили заступник Голови КУН Євген Лупаков та голова Київської міської організації Юрій Шепетюк.

Євген Лупаков назвав Олексу Гірника українським Прометеєм, який своїм подвигом запалив серця українських патріотів, а Юрій Шепетюк сказав, що коли націоналісти прийдуть до влади, одним з перших наших завдань буде спорудження в Києві пантеону слави українських героїв. "Серед таких постатей, як Степан Бандера, Євген Коновалець, Роман Шухевич, Кирило Осьмак постать Олекси Гірника має зайняти своє гідне місце", – зазначив Юрій Шепетюк.

Олекса Миколайович Гірник – український дисидент, політв'язень, Герой України. Нинішній 2012 рік проходить під знаком його імені та його подвигу. Адже 28 березня Олексі Гірнику виповнюється 100 років. Ювілей лицаря честі відзначатиме українська громадськість повсюдно. Лише офіційна влада – Верховна Рада, зокрема, – дистанціювалася від вшанування подвигу видатного українця: не до снаги їй віддавати почесті людині, яка кинула виклик імперії зла, ставши на прю з Москвою. Тож, схоже, витравити із себе раба деяким нардепам і чиновникам не під силу. Тим часом на батьківщині Героя 2012 рік проголошено Роком Олекси Гірника – таке рішення ухвалила Івано-Франківська обласна рада. Його підтримують усі, хто на ділі сповідує високі ідеали самовідданої любові до рідної Вітчизни.

Ольга ДМИТРЕНКО

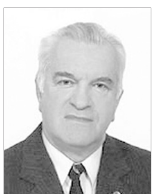
Наші корпункти

Вінниця	В'ячеслав Березовський	(067) 258-55-71
Дніпропетровськ	Хоменко Микола	(056) 748-17-92
Донецьк	Олійник Марія	(062) 337-23-48
Житомир	Крук Микола	(0412) 44-52-32
Запоріжжя	Тимчина Василь	(0612) 67-31-82
Івано-Франківськ	Салига Роман	(0342) 3-11-35
Кіровоград	Тріщенко Віктор	(0522) 36-95-25
Київська обл.	Сахацький Олександр	(04597) 4-92-93
Київ	Шепетюк Юрій	(044) 278-63-89, 279-68-34
Луцьк	Хомич Іван	8-095-92-66-154
Львів	Динилиха Ігор	(0322) 38-67-63
Миколаїв	Яценьо Софія	(0512) 49-67-90
Одеса	Парфенюк Василь	(048) 758-31-13
Полтава	Паламарчук Дмитро	(050) 171-63-49
Рівне	Бідюк Юрій	(050) 435-33-34
Севастополь	Проценко Володимир	(0692) 48-79-46
Сімферополь	Овчарук Василь	(0652) 29-77-43
Тернопіль	Білах Іван	(8050) 339-56-12
Ужгород	Сачко Олександр	(099) 053-48-69
Харків	Дяків Богдан	(057) 716-02-18
Херсон	Реуцький Іван	(0552) 26-50-56
Хмельницький	Бенюк Ніна	(8096) 362-72-23
Черкаси	Савченко Максим	(067) 647-35-24
Чернівці	Лютик Віктор	(0372) 51-02-72
Чернігів	Рябченко Валерій	(04622) 4-38-81

ПОГЛЯД

ПРО МИНУЛЕ, СЬОГОДЕННЯ І МАЙБУТНЄ

Богдан БОРОВИЧ, голова Івано-Франківської обласної організації КУН

Ми, покоління українців, які пройшли своє життєве становлення в СРСР, добре пам'ятаємо військові вишколи нас і наших дітей для оборони інтересів совєтської імперії. З постулатом " Не дадім ні пяді нашого отечества нікому". При цьому усвідомлюючи, що наша споконвічна Україна – це також їхня "п'ядь". І в той же час примушували виконувати інтернаціональний обов'язок і порушувати незалежність Угорщини, Чехії, Польщі, Афганістану та інших держав, виконуючи накази радянської імперії.

Роботою всі були забезпечені. Тому бігли на прохідну фабрик і заводів навипередки, як до фінішної стрічки, щоб нас не позбавили тієї мізерної премії, або й не вигнали з роботи. Зарплати ставало на 30 календарних днів для мінімального прожитку. Інженерний склад працівників щоденно на "планьорках" проходив муштру у вигляді матюків і отримання розпоряджень про зняття преміальних часом з поважних причин, а частіше через самодурство керівника – комуніста з КГБістським вишколом. А хто на звернення керівництва чи на зібраннях вперто дотримувався рідної української мови, потрапляв під нагляд КГБ. І якщо особа впродовж довшого часу відповідала рідною мовою на звернення російською, потрапляла під особливі розробки. Їй через стукачів заносили в дім газети чи брошури з архівів КГБ, колись вилучені в наших патріотів під час репресій 1939-41 та 1944-60 років, ніби для ознайомлення. А потім в скорому часі робили обшук в такої особи, і вона опинялася в "местах, не столь отдаленных", або здавалась і підписувалася на сексотництво.

На селі ситуація була цілком безправна. Селянам у 1944–1968 роках паспортів не видавали, і людина працювала в колгоспі цілий місяць за один трудодень, як кріпак. І мала виживати за рахунок мізерного власного господарства.

Освіта була спрямована на боротьбу за "советский строй". В студентських лавах були впроваджені сексоти. З кожним роком українських шкіл ставало дедалі менше, а російських – дедалі більше. Юридичною підставою вважалося клопотання батьків, які в своїх зверненнях просили не мучити їхніх дітей безперспективною українською мовою.

У політичних інформаціях, які проходили у всіх сферах суспільства, включаючи дитячі садки, нагнітався психоз про велику небезпеку українського буржуазного націоналізму і проклятого Степана Бандеру, "которого убілі его соучастнікі – немецкіе офіцери". Навіть демонстрували фільм, де німецький офіцер скинув С.Бандеру з балкона.

Ось так, за кусок найдешевшого в світі хліба (16 коп.) опускали українців на коліна і вимагали від них безупинної подяки "русскому старшему брату за освобожденіе і вєчную дружбу".

Після пережитих винищень голодоморами і гулагами, розстрілами і розкуркуленнями здавалося, що проголошення Незалежності України і пізнання страшної правди виведе нарід з летаргічного сну кріпацтва і приведе до побудови справжньої демократичної держави, рівної серед держав Європи, де б наші діти почувалися господарями власної домівки – своєї Батьківщини.

Та чи можна опанувати омріяні висоти, коли керівниками уряду, депутатами Верховної Ради, працівниками силових структур, прокуратури, судочинства залишились ті самі комуністи, КГБісти, сексоти і бандити? Не провівши люстрації, український народ залишився з тим самим керівним середовищем. Архіви не відкрили всю їхню підлу роботу. А Москва далі управляє ними і складає все нові проекти державного перевороту в Україні.

Ту частину демократичних депутатів, які під час перших демократичних виборів потрапили в ради обласного і місцевого рівнів, почали дискредитувати, звинувачуючи в їхній некомпетентності. Так, в нашій області почалася кампанія з доведення, що бездефіцитний обласний бюджет – це велике лихо. Що потрібно віддати все в руки центру. І коли цього було досягнуто, то на нараді в області Д.Табачник цинічно брехав, що обласний бюджет зріс на 30 відсотків тоді, як в цей час ціна долара зросла з 1,8 до 4 гривень. Були залучені силові структури для переслідування демократичних представників у радах і місцевій виконавчій владі. Підступно і підло порушували проти них липові кримінальні справи. І коли обласний прокурор М.Андріуца не став потурати УМВСУ та УСБУ, його скоро усунули за надуманими причинами. І для цього залучили холуїв з демократичного ешелону, яких ми провели до Верховної Ради. Ці холуї вміли добре красти, брехати, показувати свою господарність і виконувати команду Москви. Вони запускали в лави демократичних сил своїх агентів, плодили підставні партії, втілювали в життя розколи партій, купували доморощених демократичних лідерів.

Непідкупних підступно вбивали. Так загинули О.Ємець, В.Чорновіл, М.Медолиз, Ю.Оробець, І.Гавдида та інші. Зауважте, що в більшості випадків для знищення використовували технології автоаварій. І затикали смертю горло журналістам, які оприлюднювали правду про знищення владою її противників, – Г.Гонгадзе, І.Алєксандров та багато інших.

Ці підлі дії привели до того, що з метою замести сліди і завести слідство в глухий кут почали вбивати і своїх підручних – організаторів і виконавців: Ю.Кравченка, Г.Кирпу та інші.

Такі підступні дії викликали розгубленість у народу і ненависть до всіх гілок влади – від села до Києва. Ось задум Москви і здійснився! Російська імперія, як завжди, з допомогою своїх "кадрів" у наших лавах, сексотів деморалізувала все суспільство.

Усі багатства України розкрадено способом "демократичної приватизації". Пограбовані кошти працюють не на український народ, а на олігархів, які поховали награбоване на Кіпрі. Цього в них ніхто не відбере, якщо будуть виконувати команди "старшого брата". Москві потрібні раби України в лабетах їхньої імперії. Ті представники українського політикуму, які кличуть нас до великих економічних просторів Євроазійського союзу, виконують команди Москви.

Представники нинішньої української влади демонструють силу стосовно своїх опонентів у "найдемократичніших судах" світу. Вони ж кличуть нас у нове рабство. Вони ж поставили на порядок денний знищення основного символу Незалежності України – землі через її продаж. Управлінська банда хоче додатково пограбувати український народ – забрати за безцінь її в нього і перепродати іноземцям. Виправдальний мотив, що начебто земню не зможе придбати іноземець – це байки. Адже так само було під час великої приватизації промисловості. За 20 років влада в Україні зробила все, щоб українець не став господарем своєї землі. А для того, щоб він ним став, не треба багато. Треба було забезпечити низьковідсоткові кредити для закупівлі техніки і допуск до ринків збуту сільськогосподарської продукції працівників села, а не злодіїв-трейдерів.

Влада будь-якими методами хоче зберегти себе. Сьогоднішній закон України про вибори депутатів Верховної Ради приведе до влади таких людей, які вміють брехати, обіцяти велике економічне благоденство, а насправді будуть і надалі збагачувати себе, обкрадати багатства України, влізши, як п'явки, в бюджет держави. Централізований бюджет держави став головним інтересом пройдисвітів з найвищих владних структур: Адміністрації Президента, КМУ і депутатського корпусу ВРУ. Навіть ті депутати ВРУ, що ввійшли до неї від демократичних сил(НУ і інших), швидко акліматизувалися і у вигляді "тушок" прилучилися до "Арігіналів". Тому закон про вибори депутатів ВРУ необхідно терміново змінити. Верховна Рада повинна наповнюватись людьми високого духовного і морального рівня, відповідальними перед народом, талановитими спеціалістами в сфері економіки і юриспруденції.

Закони України не повинні давати доступу до бюджетних коштів, майна і багатств України пройдисвітам. На щит влади має бути винесена еліта Української нації.

Справжній український націоналізм, який жертвенно служив своєму народу впродовж XX століття і боровся за майбутнє нашої Вітчизни, ні разу не ставав агресором щодо чужих земель і не захоплював їх. Сьогодні ми живемо на тій землі, де вся родина С.Бандери полягла за свій український народ. Після титанічної безкомпромісної і самовідданої боротьби ОУН-УПА під проводом С.Бандери в ім'я свого народу не було жодної сили, яка б так жертвувала собою і своєю родиною в ім'я українського народу. Сотні тисяч юнаків і юнок вмирали з гаслом "Слава Україні" під час воєнних дій з ворогом в оточенні, віддавши за волю народу найдорожче – життя, пустивши собі останню кулю в скроню.

Тож наш обов'язок – не зганьбити слави і честі юних ОУНівців в часи визвольних змагань!

● Івано-Франківськ

У неділю, 22 січня, на вулиці Грюнвальдській біля пам'ятника на честь проголошення Західноукраїнської Народної Республіки в місті Івано-Франківську відбулося віче, присвячене 93-ій річниці проголошення Акта злуки.

У ньому взяли участь представники влади області та міста, активісти політичних партій та громадських організацій, військовослужбовці, колишні вояки ОУН-УПА та мешканці міста, всього декілька тисяч осіб. Розпочалось віче молебнем за Україну і єдність українського народу, який відслужили священики греко-католицької і православних церков. Учасники заходу поклали вінки до пам'ятника Героям ЗУНР.

На віче виступили міський голова Івано-Франківська Віктор Анушкевичус, голова обласної ради Олександр Сич, голова Братства ОУН-УПА Карпатського краю Фотій Володимирський, голова ОО КУН Богдан Борович та інші, які у своїх промовах аналізували історичні віхи об'єднання Західноукраїнської Народної Республіки й Української Народної Республіки в єдину соборну Українську державу, закликали до спільних дій.

Прес-служба Івано-Франківської ОО КУН

В ЄДНОСТІ – СИЛА НАРОДУ!

● Львів

22 січня для Львова є визначним днем, бо саме цього дня відбулося об'єднання ЗУНР з Великою Україною. На сучасному етапі цей день став особливим від часу першого живого ланцюга 1990 року. Власне з цієї народної хвилі розпочався той буревій, який змів ненависну комуністичну владу, приніс незалежність.

Вдруге поспіль живий ланцюг у Львові відбувається з ініціативи національно-патріотичних організацій. Минулого року від пам'ятника Степанові Бандері до пам'ятника Тарасові Шевченку ланцюг об'єднав усіх під державним прапором. Цьогоріч з державними були і партійні стяги, що символізувало єдність партій, які об'єдналися в Комітет Опору Диктатурі. Знаковим моментом є те, що планована провладна акція – альтернативний ланцюг поспіхом був відмінений за неспроможністю об'єднати громадськість Львівщини. Отже, від пам'ятника Бандері вулицями Львова був збудований живий ланцюг, який перетворився у "Хвилю єдності" і "докотився" до центрального проспекту Свободи та закінчився спільною Молитвою за Україну і мітингом, в ході якого прозвучав маніфест єдності партій.

ЛОО КУН силами ЛМО, Жовківської, Жидачівської, Миколаївської, Мостиської РО забезпечила ділянку ланцюга на пл. Святого Юра. До акції долучилися ВО "Свобода", "За Україну!", Українська Партія, Рух, УРП, ПРП, НУ, "Батьківщина", УНП, "Собор", "Фронт Змін", "Удар", Громадянська позиція, громадські, ветеранські та молодіжні організації.

Прес-служба Львівської ОО КУН

● Вишгород

22 січня у місті Вишгород пройшли урочистості, присвячені 93-ій річниці Акту злуки українських земель. Ініціатором заходів виступила Вишгородська районна організація КУН.

У заходах також взяли участь місцеві осередки ВО "Свобода", "Батьківщини", "Нашої України", партії УДАР та громада міста Вишгород.

Близько ста учасників мітингу пройшли центральною вулицею міста, яка носить ім'я великого українського гетьмана-державника Івана Мазепи. Мітинг розпочався біля погруддя Тарасові Шевченку.

В своїх промовах представники політичних сил Вишгорода засудили діючу владу, яка проводить антинаціональну політику та закликали до єднання опозиції з метою перемогти на майбутніх парламентських виборах.

Голова Вишгородської обласної організації КУН Валерій Сидорчук сказав: "Довго український народ боровся за свою державність. І сьогодні ми маємо незалежну державу. Свобода, Незалежність, Соборність – це ті непереxідні цінності, які завжди були, є й будуть шановані в Україні".

Закінчився мітинг виконанням Державного гімну "Ще не вмерла Україна".

Прес-служба КУН

● Сімферопіль

22 січня у Сімферополі біля пам'ятника Тарасові Шевченку представники Конгресу Українських Націоналістів, УНП, "Нашої України", "Батьківщини", "Фронту змін" та українських громадських організацій Криму святковим мітингом відзначили День соборності України.

Під час мітингу виступив голова Кримської організації КУН Василь Овчарук, який зазначив: "Січень надзвичайно насичений подіями, які мають важливе значення для України. Це і День народження Провідника Степана Бандери, і 100-річчя з Дня народження видатного сина України Ярослава Стецька, і сьогоднішній День соборності. 93 роки тому керівники УНР та ЗУНР переступили через свої політичні амбіції і об'єднали український народ в одну соборну державу. Зараз нам необхідно брати приклад з попередників та згуртуватись задля збереження та зміцнення України".

На закінчення святкового мітингу його учасники ухвалили резолюцію, в якій задекларовано спільну позицію щодо протидії антинародному режиму Президента Януковича та його поплічників.

Прес-служба Кримської організації КУН

КАЛЕНДАР УКРАЇНЦЯ – 2012 рік

Січень

1 – Новий рік

– 1909. Народився Провідник ОУН Степан Бандера

– 310 років від дня народження Василя Григоровича Григоровича-Барського (1702–1747), українського письменника і мандрівника

3 – 1919. Українська Національна Рада ухвалила постанову про з'єднання ЗУНР і УНР

– 70 років тому (1942) в селі Мочалищі Чернігівської області народився відомий український громадський діяч, літературний критик, голова Всеукраїнського педагогічного товариства ім.Гр.Ващенка, лауреат Національної премії України ім.Тараса Шевченка Анатолій Погрібний. Помер 9 жовтня 2007 року

6 – 1938. Народився видатний український поет Василь Стус. Загинув 4 вересня 1985 року в концтаборі

7 – 160 років тому (1852) народився український історик Микола Аркас. Помер 26 березня 1909 року.

8 – 1935. Народився видатний український поет Василь Симоненко

9 – 105 років тому (1907) народився український громадсько-політичний діяч, ПрезидентУНР в екзилі (1967 – 1989) Микола Левицький. Помер 8 грудня 1989 року

11 – 1913. Народився Василь Кук – останній Головнокомандувач УПА

– 305 років тому (1647) помер Митрополит Петро Могила

12 – 105 років тому (1907) у Житомирі народився видатний вчений, генеральний конструктор ракетно-космічних систем Сергій Корольов. Помер 14 січня 1966 року.

15 – 130 років тому (1882) у Брусилові народився відомий український державний, культурний і церковний діяч, Митрополит УАПЦ у Канаді Іларіон (проф. Іван Огієнко). Помер 29 березня 1972 року

– 1992. Президія ВР України ухвалила Указ про Державний гімн України (затверджено музичну редакцію, автором якої є Михайло Вербицький)

16 – 75 років тому (1937) у Києві народився відомий український правник-міжнародник, професор, Надзвичайний і Повноважний посол України Володимир Василенко

19 – 100 років тому (1912) в Тернополі народився видатний український громадсько-політичний діяч, Голова Проводу ОУН, Президент АБН, ідеолог українського націоналізму Ярослав Стецько. Помер 5 липня 1986 року в Мюнхені

– 50 років тому (1962) помер видатний український живописець і графік Іван Їжакевич. Народився 1864 року в селі Вишнополі Черкаської області

20 – 115 років тому (1897) у селі Архангороді (тепер – Новоархангельськ Кіровоградської області) народився видатний український поет і есеїст Євген Маланюк. Помер 1968 року в Нью Йорку

21 – 1919. Всенародні Збори в Хусті ухвалили приєднати Закарпаття до УНР

– 1990. Відбувся живий ланцюг єднання між Києвом і Львовом

22 – День Соборності України

23 – 65 років тому (1947) загинув генерал Микола Арсенич, начальник контррозвідки СБ при Головній Команді УПА

25 – 70 років тому (1942) загинув видатний український сходознавець академік Агатангел Кримський

27 – 1860. Вийшов друком повний "Кобзар" Тараса Шевченка

28 – 1929. Розпочався перший Конгрес Українських Націоналістів у Відні, на якому створено ОУН під проводом Є.Коновальця

– 20 років тому (1992) Верховна Рада України ухвалила постанову про Державний синьо-жовтий прапор України

29 – День пам'яті Героїв Крут

31 – 1949. Загинув у Львові полк. Олекса Гасин – шеф головного штабу УПА

Лютий

2 – 200 років тому (1812) на хуторі Гребінчин Яр на Полтавщині народився відомий український письменник Євген Гребінка. Помер 15 грудня 1848 року в Петербурзі

– 1919. Симон Петлюра став Головою Директорії УНР

7 – 70 років тому (1942) у м.Пінськ відбувся Собор Української Автокефальної Православної Церкви

10 – 1900. Створено першу в Україні політичну партію – Революційну українську партію (РУП)

– 1940. Створено Революційний Провід ОУН під керівництвом Степана Бандери

12 – 1924. Від рук поляків загинула член УВО Ольга Басараб

– 1945. Загинув перший Командир УПА, згодом Командир УПА-Північ Дмитро Клячківський (Клим Савур)

14 – 115 років тому (1897) помер Пантелеймон Куліш – український громадський діяч, письменник, поет, історик і критик. Народився 1819 року.

17 – 120 років тому (1892) у селі Заздрісті на Тернопільщині народився патріарх Української греко-католицької церкви кардинал Йосиф Сліпий. Помер 1984 року в Римі.

19 – 20 років тому (1992) Верховна Рада затвердила Тризуб як малий герб України

21 – 1942. Нацисти розстріляли поетесу Олену Телігу

– Міжнародний день рідної мови

23 – 60 років тому (1952) в бою з енкаведистами в с.Дзвеняччому Богородчанського району, на Івано-Франківщині загинули редактор журналу "Чорний ліс" Михайло Дяченко (Марко Боєслав), його охоронець Михайло Дрогомирецький, районний провідник Онуфрій Онуфрак, районний провідник СБ Михайло Янишевський, стрілець "Чумак", друкарка Марта Свідрюк і стрілець Осип Семанів

25 – 125 років тому (1887) в Самборі, що на Львівщині, народився Лесь Курбас, український режисер, актор, засновник театру "Березіль". Розстріляний 1937 року на Соловках

– 1871. Народилася видатна українська поетеса Леся Українка. Померла 1913 року

– 1919. Народився теоретик боротьби УПА майор Петро Федун-"Полтава"

– 1946. Загинув у бою командир УПА Грегіт "Різун"

27 – 65 років тому (1947) на горі Хрещатів в Підкарпатті польські каральні відділи замордували персонал партизанського шпиталю і поранених вояків УПА

Березень

2 – 130 років тому (1882) народився український письменник Архип Тесленко

5 – 185 років тому (1827) у селі Веселий Поділ на Потавщині народився український поет і байкар Леонід Глібов. Помер 10 листопада 1905 року

3 – 65 років тому (1947) помер український композитор Філарет Колесса

4 – 60 років тому (1952) загинув у бою з НКВД митець УПА Ніл Хасевич. Народився 13 листопада 1905 року

– 160 років тому (1852) у Москві помер Микола Гоголь. Народився 1 квітня 1811 року в с.Великі Сорочинці на Полтавщині

5 – 1950. Загинув Головнокомандувач УПА генерал-хорунжий Роман Шухевич (Тарас Чупринка)

9 – 1814. Народився Тарас Шевченко – український поет

10 – 225 років тому (1787) у Головчицях Літинського повіту нині – Вінницької області народився Устим Кармелюк, керівник повстанського руху на Поділлі. Загинув 22 жовтня 1835 року

– 1861. Помер Тарас Шевченко

– 2003. Померла Слава Стецько – Голова Проводу ОУН, засновниця і перший голова Конгресу Українських Націоналістів

13 – 110 років тому (1902) помер історик Олександр Лазаревський

15 – 1939. Проголошення самостійності Карпатської України

16 – 1917. У Києві засновано Український військовий клуб імені Павла Полуботка

17 – 165 років тому (1847) у с.Крячівка на Полтавщині народився видатний український археолог, етнограф Федір Вовк. Помер 29 червня 1918 року.

19 – 95 років тому (1917) народився митрополит Василь Липківський

– 120 років тому (1892) народився видатний український поет, академік Максим Рильський

20 – 380 років тому (1632) у Мазепинцях на Білоцерківщині народився гетьман України Іван Мазепа. Помер 1709 року у Варниці під Бендерами

21 – 70 років тому (1942) померла українська письменниця Ольга Кобилянська

22 – 170 років тому (1842) народився Микола Лисенко – видатний український композитор, фольклорист і громадський діяч. Помер 6 листопада 1912 року

26 – 90 років тому (1922) у с.Лубні в Галичині народився учасник національно-визвольних змагань, а згодом – відомий підприємець в Австралії, меценат Юрій Борець. Помер 12 грудня 2006 року

28 – 100 років з дня народження Героя України Олекси Гірника

31 – 1873. Народився Микола Міхновський, ідеолог державної самостійності України. Загинув 3 травня 1924 року

Квітень

1 – 105 років тому (1907) народився провідний член ОУН Зенон Коссак

– 105 років тому (1907) у с.Дорожів Самбірського району Львівщини народився начальник Головного штабу УПА генерал-хорунжий Дмитро Грицай ("Перебийніс"). Загинув 22 грудня 1945 року в Празі

– 1941. Відбувся Другий Великий Збір ОУН

2 – 235 років тому (1777) помер видатний український композитор Максим Березовський. Народився 27 жовтня 1745 року в Глухові

5 – 130 років тому (1882) народився український історик і громадсько-політичний діяч В'ячеслав Липинський. Помер 14 червня 1931 року.Похований в Затурцях на Волині

11 – 415 років тому (1597) у Варшаві страчено ватажка козацького повстання Северина Наливайка

16 – 1946. Відбувся І Конгрес АБН

– 100 років (1912) від дня народження зв'язкової Головнокомандувача УПА Романа Шухевича, багатолітнього політв'язня радянських концтаборів Галини Дидик

– 130 років тому (1882) народилася поетеса, перекладач і видавець Христя Алчевська. Померла 27 жовтня 1931 року

20 – 130 років тому (1882) народився український історик, державно-політичний діяч Дмитро Дорошенко. Помер 19 березня 1951 року в Мюнхені

21 – 90 років тому (1922) відкрито Українську господарську академію у Подебрадах (Чехія)

22 – Всесвітній день землі

– 45 років тому (1967) за ініціативою Ярослава Стецька створено Світову Антикомуністичну Лігу, яка об'єднала національні організації 91 країни

– 390 років тому (1622) помер гетьман Петро Конашевич-Сагайдачний

25 – 1986. День Чорнобильської трагедії

26 – 125 років тому (1887) на худорі Ладанському Полтавської губернії народився український кінорежисер і театральний діяч, скульптор Іван Кавалерідзе.Помер 3 грудня 1978 року в Києві

27 – 1979. Загинув український композитор Володимир Івасюк

28 – 80 років тому (1932) геройчно загинули члени ОУН Голояд і Пришляк

29 – 1648. Б.Хмельницького проголошено гетьманом України

– 1918. Чорноморський військовий флот підняв українські прапори

Травень

1 – 35 років тому (1977) над с. Східниця на Львівщині вивішено синьо-жовтий прапор

3 – 1873. Народився Павло Скоропадський – гетьман України

5 – 1900. Кирило Трильовський заснував товариство "Січ"

– 1904. Народився провідний член ОУН, поет Богдан Кравців

7 – 1840. Народився драматург Марко Кропивницький

10 – 1879. Народився Симон Петлюра – Головний Отаман і Голова Директорії УНР

13 – День Матері

14 – 1648. Розгром польських військ під Жовтими Водами

– 1920. Народилася Голова Проводу ОУН, Голова Конгресу Українських Націоналістів, народний депутат України Слава Стецько

16 – 1954. Початок повстання політв'язнів у совєтському концтаборі Кенгір (Казахстан)

22 – 1861. День перепоховання Т.Г.Шевченка на Чернечій горі поблизу Канева

23 – 1938. Загинув у Роттердамі Провідник ОУН, полковник Євген Коновалець. День Героїв

24 – 1742. Помер у Яссах у Молдові гетьман Пилип Орлик

25 – 1926. Загинув у Парижі від руки агента Москви Головний Отаман військ УНР і Голова Директорії С.Петлюра

26 – 1944. Загинув Михайло Палідович – головний редактор журналу ОУН "Ідея і Чин"

29 – 60 років тому (1952) помер генерал-поручник армії УНР Михайло Омелянович-Павленко

30 – 125 років тому (1887) народився визначний представник "українського авангарду" скульптор Олександр Архипенко. Помер 25 лютого1964 року в Нью Йорку

Червень

1 – Міжнародний День захисту дітей

1–2 – 360 років тому (1652) біля гори Батіг (Вінничина) козацьке військо розгромило поляків

5–6 – 1990. Всеукраїнський православний собор у Києві проголосив Патріархат УАПЦ і обрав митрополита Мстислава першим Патріархом УАПЦ

5 – 85 років тому (1927) народився громадський і політичний діяч Микола Плав'юк

6 – День журналіста України

– 75 років тому (1937) помер поет Богдан-Ігор Антонич

10 – 1944. Загинув у концтаборі Саксенгавзені український поет Олег Кандиба-Ольжич

11 – 1993. Помер у Канаді Патріарх УАПЦ Мстислав (Скрипник)

14 – 1891. Народився полковник Євген Коновалець, Провідник ОУН

16 – 110 років тому (1902) на Полтавщині народилася поетеса, перекладач і художниця Наталя Лівицька-Холодна. Померла 26 березня 2005 року в Канаді

21 – 115 років тому (1897) у Полтаві народився український винахідник, основоположник теорії космічних польотів Юрій Кондратюк (Олександр Шаргей). Загинув 1942 року

21–24 – 1941. Масові розстріли українців Галичини та Волині в тюрмах НКВД

22 – 1929. Помер на еміграції у Празі Євген Чикаленко – український громадський діяч

26 – 20 років тому (1992) на об'єднавчому Соборі українських православних конфесій створено УПЦ Київського патріархату

27 – 1964. Відкрито пам'ятник Тарасові Шевченку у Вашингтоні. Скульптор Леонід Молодожанин

28 – 1996. Верховна Рада ухвалила Конституцію України

30 – 1941. У Львові проголошено Акт відновлення державності України

– 105 років тому (1907) народився Головнокомандувач УПА, генерал-хорунжий Роман Шухевич (Тарас Чупринка)

ЮВІЛЕЇ, ВИЗНАЧНІ ПОДІЇ РОКУ

1160-річчя Української державності. 852 року в Літописі вперше згадується Руська земля
825 років тому (1187) – перша літописна згадка назви "Україна" стосовно земель Південної Київщини та Переяславщини
975 років тому (1037) збудовано Золоті ворота в Києві
975 років тому (1037) запроваджено перший давньоруський писаний звід норм світського права "Руська правда" або "Суд Ярослав Володимирович"
975 років тому (1037) літописна згадка зафіксувала заснування князем Ярославом Мудрим при Софійському соборі першої бібліотеки на Русі
440 років тому (1572) розпочалося спорудження архітектурного ансамблю Львівської Успенської церкви
435 років тому (1577) в Острозі князь Костянтин Острозький заснував друкарню та школу, виник літературно-науковий гурток
425 років тому (1587) у Коломиї споруджено дерев'яну Благовіщенську церкву
390 років тому (1622) друкарня Києво-Печерського монастиря видала "Вірші на жалобний погреб зацного рицаря Петра Конашевича Сагайдачного", написані ректором Братської школи Касіяном Саковичем
380 років тому (1632) розпочав діяльність Києво-Могилянський колегіум, створений Петром Могилою на базі злиття Братської та Лаврської шкіл
135 років тому (1877) розпочалася перша масова еміграція західноукраїнського населення до США
120 років тому (1892) у Львові створено Наукове товариство імені Тараса Шевченка
110 років тому (1902) Микола Міхновський створив Українську народну партію
70 років тому (1942) почали виходити видання ОУН-Б "Ідея та чин" і "Бюлетень"
80-річчя (1932–33) Голодомору – геноциду українського народу

Липень

5 – 1986. Помер Голова УДП і Проводу ОУН Ярослав Стецько
6 – 1904. Народився Степан Ленкавський – провідний діяч ОУН і голова Проводу ОУН
8 – 1659. Гетьман Іван Виговський розгромив російські війська під Конотопом
– 105 років тому (1907) у Житомирі народився поет, публіцист, провідний діяч ОУН Олег Ольжич. Знищений нацистами 1944 року
11 – 1944. Створено Українську Головну Визвольну Раду
– 1945. У Лефортовській в'язниці в Москві помер о.Августин Волошин – президент Карпатської України
– 65 років тому (1947) народився український громадський діяч, президент Національного університету "Києво-Могилянська академія" В'ячеслав Брюховецький
16 – 1990. Проголошено Декларацію про державний суверенітет України
– 75 років тому (1937) у Глухові народилася відома актриса Ада Роговцева
17 – 75 років тому (1937) у с.Кліцко на Львівщині народився відомий український правозахисник і політв'язень Іван Гель. Помер 2011 року.
18 – 1863. Валуєвський указ російського уряду про заборону української мови
21 – 1906. Народилася Олена Теліга – українська письменниця, громадська діячка, член ОУН
25 – 325 років тому (1687) гетьманом України обрано Івана Мазепу
27 – 1865. Народився митрополит УГКЦ Андрей Шептицький
28 – 988. День Хрещення України – Русі
30 – 1899. Народився Володимир Горбовий – провідний діяч ОУН
– 65 років тому (1947) помер український маляр Федір Кричевський
31 – 70 років тому (1942) в Освєнцімі польські капо закатували братів Степана Бандери – Василя та Олексу

Серпень

2 – 95 років тому (1917) у Хоружівці Сумської області народився відомий український письменник Олекса Ющенко
3 – 65 років тому (1947) загинув майор Остап Безпалко, організатор відділів УПА в Холодноярщині та Умані, в.о. командира ВО "Лисоня" УПА-Захід
4 – 1914. У Львові засновано Союз Визволення України
5 – 75 років тому (1937) у Києві народився український письменник, історик Юрій Хорунжий
18 – 95 років тому (1917) народився український скульптор Василь Бородай
19 – 1944. Загинув член УГВР, поет Юрій Липа
20 – 100 років тому (1912) народився український скульптор Володимир Сколоздра. Помер у Львові 7 серпня 1980 року
21 – 385 років тому (1627) у Києві видано перший словник української мови Памви Беринди
21–24 – 20 років тому (1992) у Києві відбувся Перший Всесвітній Форум Українців
23 – 145 років тому (1867) у Яворові на Львівщині народився український письменник, громадський діяч Осип Маковей. Помер 21 серпня 1925 року в Заліщиках
– День Державного прапора України
24 – 1991. Верховна Рада ухвалила Акт про Незалежність України
– 20 років тому (1992) у Києві відбулося урочисте відкриття університету "Києво-Могилянська академія"
– 20 років тому (1992) у Львові відкрито пам'ятник Тарасові Шевченку
25 – 1943. Ш Надзвичайний Збір ОУН
27 – 1856. Народився видатний український письменник, поет Іван Франко
– 1920. Відбувся З'їзд українців-військовиків у Празі, де було утворено Українську Військову Організацію – УВО, яку очолив Євген Коновалець
30 – 1883. Народився ідеолог націоналізму Дмитро Донцов
– 2003. Загинув Іван Гавдида "Лісовий" – заступник Голови Проводу ОУН
– 90 років тому (1922) в селі Новоскелюватці, що на Миколаївщині, народився український поет-сатирик Павло Глазовий. Помер 31 жовтня 2004 року
31 – 1919. З'єднані українські війська УНР і УГА здобули Київ. Свято Зброї

Вересень

1 – День знань
5 – 1991. Над будинком Верховної Ради України піднято синьо-жовтий прапор
6 – 355 років тому (1657) Івана Виговського обрано гетьманом України
7 – 70 років тому (1942) нацисти розстріляли у Львові маніфестацію українських націоналістів, 20 осіб загинуло, а в Рівному розстріляли 40 підпільників ОУН
– 1984. Помер Патріарх УГКЦ Йосиф Сліпий
9 – 1769. Народився український письменник Іван Котляревський
17 – 1945. Загинув Яків Бусол – член Проводу ОУН, теоретик визвольно-революційної боротьби
20 – 65 років тому (1947) загинув провідник ОУН на Закерхонні Ярослав Старух
21 – 1944. Помер у Канаді композитор Олександр Кошиць
23 – 1648. Перемога військ Богдана Хмельницького над поляками під Пилявцями
– 140 років тому (1872) народилася видатна українська співачка Соломія Крушельницька
25 – 80 років тому (1932) у Донецьку народився видатний український співак Анатолій Солов'яненко. Помер 1999 року
26 – 255 років тому (1767) народився видатний український співак і диригент Артемій Ведель
27 – 120 років тому (1892) у с.Човниця Ківерцівського району на Волині народився видатний український математик Михайло Кравчук. Загинув на Колимі 9 березня 1942 року
30 – 1930. Загинув від рук польської поліції Юліан Головінський – крайовий комендант УВО

Жовтень

1 – 115 років тому (1897) в с.Більче на Рівненщині народився український письменник і громадський діяч Валер'ян Поліщук. Розстріляний більшовиками 1937 року
2 – 1990. Розпочалося голодування українських студентів на Майдані Незалежності в Києві
– 115 років тому (1897) у Могилів-Подільському народився український письменник, громадський діяч Леонід Мосендз. Помер 13 жовтня 1948 року в Швейцарії
2–9 – 1621. Битва і перемога військ Петра Сагайдачного над турками під Хотином
3 – 180 років тому (1832) в с.Нименці на Вінннічині народився композитор і поет Петро Ніщинський. Помер 16 березня 1896 року
8 – 1862. Помер кубанський письменник отаман Яків Кухаренко
5 – 10 років тому (2002) помер член Центрального Проводу ОУН, полковник УПА Василь Галаса. Народився 12 листопада 1920 року в с.Білокриниця на Тернопільщині
10 – 65 років тому (1947) у Неделищому Житомирської області народилася відома україська співачка Ніна Матвієнко
12 – 1957. Московський агент КГБ убив провідного націоналіста д-ра Лева Ребета
14 – Свято УПА. День українського козацтва
15 – 1959. Московський агент КГБ Б.Сташинський убив голову Проводу ОУН Степана Бандеру
18 – 1918. Проголошення ЗУНР і створення Української Національної Ради у Львові
– 20 років тому (1992) У Києві засновано політичну партію Конгрес Українських Націоналістів, першим головою якої було обрано Славу Стецько
21 – 1933. Бойовик ОУН Микола Лемик виконав атентат у російському консульстві у Львові в протест проти Голодомору
– 340 років тому (1672) народився гетьман Правобережної України Пилип Орлик. Помер 24 травня 1742 року
22 – 1662. Чуднівська угода
26 – 1642. Запорожці з поляками здобули Москву
28 – 1911 Народився Крайовий Провідник ОУН на Західно-Українських землях Володимир Тимчій-Лопатинський
29 – 1914. Перемога Українських Січових Стрільців на горі Ключ
30 – 65 років тому (1947) помер поет і літературознавець Юрій Клен
– 130 років тому (1882) у Романівці нинішньої Тернопільської області народився відомий художник Михайло Бойчук. Загинув 13 липня 1937 року

Листопад

1 – 1918. Листопадовий чин у Львові
– 1944. Помер у Львові митрополит УГКЦ Андрей Шептицький
2 – 1917. Всеукраїнський військовий з'їзд у Києві
– 260 років тому (1752) у Глухові народився дипломат, генерал-майор Андрій Розумовський. Помер у Відні 23 вересня 1836 року
3 – 1921. Початок Другого Зимового походу армії УНР
4 – 100 років тому (1912) народився український кінорежисер Віктор Івченко. Помер 6 вересня 1972 року
5 – 1911 Народився теоретик ОУН Дмитро Мирон-Орлик
6 – 1912. Помер Микола Лисенко – український композитор, піаніст, фольклорист, громадський діяч
7 – 1855. Народився Дмитро Яворницький – дослідник козаччини, історик, археолог, етнограф
– День пам'яті жертв комуністичного терору
9 – День української писемності та мови
10 – 1708. Зруйнування російськими військами Батурина
11 – 135 років тому (1877) у Києві народився український державний діяч єврейського походження, посол УНР у Великій Британії Арнольд Марголін. Помер 29 жовтня 1956 року в США
12 – 1929. Народився провідний діяч ОУН Зеновій Красівський
15 – 100 років тому (1912) в Обухові народився видатний український поет Андрій Малишко. Помер 17 лютого 1970 року в Києві
19 – 45 років тому (1967) відбувся I Світовий Конгрес Вільних Українців у Нью-Йорку
20 – 1917. Українська Центральна Рада проголосила III Універсал, створення УНР
21 – 1921. Більшовики розстріляли під Базаром 359 українських вояків, учасників Другого Зимового походу
23 – 1943. Перша конференція поневолених Росією народів дала початок Антибольшевицькому Блоку Народів (АБН)
– 1956. Помер кінорежисер і письменник О.Довженко
24 – День пам'яті жертв Голодомору та політичних репресій
26 – 310 років тому (1702) польська шляхта закатувала у Луцьку Данила Братковського – поета, учасника козацьких повстань
28 – 1970. У Києві вбито художницю Аллу Горську

Грудень

1 – 1717. Народився Юрій Кониський – єпископ Могилівський, визначний український письменник, поет, проповідник
– 1883. Народився письменник Микола Хвильовий
– 1991. Всеукраїнський референдум підтвердив Акт проголошення Незалежності України
2 – 1919. Почався Перший Зимовий похід військ УНР
4 – 1803. Помер на Соловках останній кошовий Січі Петро Калнишевський
– 70 років тому (1942) загинув Іван Климів-Легенда, Крайовий Провідник ОУН
– 1917. У Києві відкрито українську Академію Мистецтв
6 – День Збройних сил України
– 120 років тому (1892) народився військовий діяч УНР, один із організаторів УВО Роман Дашкевич. Помер 12 січня 1975 року
7 – 120 років тому (1892) народилася хорунжа УСС, політв'язень ГУЛАГу Олена Степанів
8 – 1868. У Львові засновано Товариство "Просвіта"
10 – День захисту прав людини
11 – 1873. У Львові засновано Літературне товариство імені Т.Шевченка
12 – 1764. Катерина II скасувала Гетьманщину в Україні
14 – 290 років тому (1722) в Чорнухах на Полтавщині народився видатний український філософ і поет Григорій Сковорода. Помер 20 листопада 1794 року на Харківщині
18 – 1871. Народився український поет Микола Вороний
19 – 1945. Загинули у Чехословаччині Дмитро Маївський– член Проводу ОУН, і ген. Дмитро Грицай-."Перебийніс"
23 – 80 років тому (1932) у львівській в'язниці скарано на смерть через повішення членів ОУН Дмитра Данилишина і Василя Біласа
24 – 75 років тому (1937) народився український громадський і політичний діяч, лідер Народного Руху України В'ячеслав Чорновіл. Загинув 25 березня 1999 року
25 – 1597. Народився Петро Могила – архімандрит, митрополит Київський, фундатор вищої школи в Україні, Києво Могилянського колегіуму
26 – 1898. Народився український поет Євген Плужник
29 – 1723. У Петропавловській фортеці помер наказний гетьман Павло Полуботок
31 – 140 років тому (1872) народився український живописець, архітектор, художник театру і кіно Василь Кричевський. Помер 15 листопада 1952 року в Венесуелі

ПОЗИЦІЯ

ІЗ ПРИВОДУ ІНІЦІАТИВИ 1 ГРУДНЯ

Євген СВЕРСТЮК

Найкраще Різдвяне послання 2011 року – то спільна ініціатива трьох Українських Церков православної традиції УПЦ, УПЦ КП, УГКЦ – із приводу духовного пробудження і морального оздоровлення нашого суспільства.

Дітям, звісно, найцікавіше – з'ява Ісуса для пастухів і царські дарунки. Але ми, дорослі, розуміємо, що Христос прийшов возвістити світло Розуму, Правди й Любові. Саме те, чого бракує нам у нашому скаламученому житті.

За дрібною текучкою сьогодення наша преса належно не оцінила й здебільшого не помітила того історичного спільного звернення Церков, донедавна порізнених – до народу, пригніченого моральним занепадом і матеріальними злиднями.

Теперішня соціальна ініціатива Церков говорить про те, що Церква починає підійматися до належного їй місця – учительного. Те місце вона займала в Київській Русі часів Святого Володимира і Ярослава Мудрого.

Тисяча років збігли. Як один день. Люди не порозумнішали. Але вони отримали гіркі уроки й тяжкі кари за боговідступництво, за поклоніння дияволу й віру в обіцяну ним владу над світом.

Найтяжчий урок дістався за втрату страху Божого. На людей впав лютий страх – одного перед одним. Почалося взаємознищення й взаємопоживання. Приклад був зовсім прозорим. Бог послав дощ і зовсім урожайний рік, а осатаніла людина одбирала від слабшої кусень хліба.

У народі кажуть, що найтяжча кара – коли Бог відбирає розум і пам'ять. І досі важко повернути людей до притомності. Тож учительська місія Церкви полягає в наверненні народу до пам'яті й до правди.

Зараз дуже важливо, щоб усі Церкви були в головному єдиними. Адже вони єдині в православній літургійній молитві за "богохранимий край наш, уряд і військо". Це дуже важливо – молитва в плані соціальному: ми молимось за благочестя й мудрість наших правителів, щоб вони мали над собою страх Господній як джерело мудрості.

Отже, ми молимось не за чиновників, щоб вони були святими й багатими, – а молимось за Уряд України, щоб він знав, що ми підтримуємо його в служінні, у шануванні свого народу, у мудрому проводі до життя гідного й радісного.

Ми молимось. Щоб Уряд пізнав дорогу, призначену нам Богом. Щоб він не збився з української дороги на чужинницькі легкі манівці. Щоб він викликав до себе повагу.

Ми хочемо, щоб наша молитва була щирою. Від серця. А це значить, що ми вимагаємо від влади дотримання присяги й закону. Не будеш чесним громадянином, якщо будеш потурати беззаконню й удавати, що не бачиш нечестивих діянь уряду, за якого молимося. Я не буду гідним громадянином, коли не скажу правителям одверто чесної правди.

Звісно, я можу помилятися. Але коли Церква нагадує правителям про їхню присягу й про потреби народу – то звучить поважно. То заклик до навернення до загубленої дороги.

Церква не хоче зневажити правителів, – а навпаки, хоче піднести їх у своїх власних очах і в очах народу.

Ініціатива церков "1 грудня 2011 року" давно визріла.

У народі накипіло. Народ не може терпіти владу, яку не можна поважати. Якщо мій сусід корисливий і зажерливий – то прикрість. Але коли влада, покликана служити й підносити народ до морального життя, опускається до того, до чого опустився сусід, – це вже викликає обурення в народі й провокує в певних середовищах екстремізм.

То закономірність, до якої треба поставитись з великою серйозністю.

Підтримуючи голос Церкви, українська громадськість прагне до конструктивної співпраці із владою на шляху навернення до принципів, оголошених у Декларації.

Головна перешкода – у людях, які не хочуть почути Шевченкового нагадування:

Не дуріте дітей ваших,
Що вони на світі
На те тільки, щоб панувать...

Заклик до створення НАЦІОНАЛЬНОГО КРУГЛОГО СТОЛУ є закликом до громадянської злагоди. У нас нема іншого шляху, як навернення до моральних принципів і демократичних методів.

Привітаймо один одного з радістю Різдвяних Свят і побажаймо оновлення в 2012 році.

УП

ДЕНЬ СОБОРНОСТІ

УРОЧИСТИЙ ВЕЧІР ДО ДНЯ ЗЛУКИ

У Києві у великій залі Національної спілки письменників України цього вечора говорили про минуле та майбутнє. За ініціативи столичних осередків Української Народної Партії, Конгресу Українських Націоналістів, "Нашої України" та Української платформи "Собор" 22 січня відбувся урочистий вечір до Дня Соборності України.

Вів вечір заступник Голови УНП, заступник Голови НСПУ Володимир Шовкошитний.

Конгрес Українських Націоналістів на заході представляв голова Секретаріату Головного Проводу Конгресу Володимир Манько.

У своїй промові Володимир Манько від імені партії привітав товариство зі святом. "Однині воєдино зливаються століттями одірвані одна від одної частини єдиної України…". Це слова з Універсалу УНР, який було проголошено на Софійському майдані у Києві 22 січня 1919 року. Слова, в яких закладено передумови до цілого тектонічного зсуву у свідомості кожного українця на обох берегах Дніпра", – сказав політик.

Володимир Манько наголосив на тому, що "коли майже два роки тому за допомогою брехні, маніпуляцій та грошових мішків до влади в Україні прийшла неукраїнська влада, справи в Україні стали геть поганими – у нашій країні запанувала політика національної та соціальної несправедливості. Влада намагається відтіснити все українське на маргінеси. Члени "сім'ї" Януковича казково багатішають, а пересічному українцеві стає дедалі важче виживати".

"Саме зараз ми маємо докласти неабияких зусиль, щоб зупинити ці процеси. Щоб таки зрушити у свідомості кожного українця отой тектонічний зсув, який і зветься українською національною революцією. Сьогодні переважна більшість українців чекають соціальних змін, але "без національної революції не буде соціальної" – це крилаті слова Ярослава Стецька, 100-річчя від дня народження якого відзначили щойно. Це означає, що лише національна влада зможе вирішити й усі соціальні проблеми українців. Це означає, що лише обравши своїх до влади, українці зможуть сподіватися на покращення їх життя. Ми повинні донести це до кожного українця", – наголосив у своїй промові голова Секретаріату Головного Проводу КУН.

Заступник Голови Української Народної Партії Володимир Шовкошитний та член УНП, дисидент Олесь Шевченко торкнулись проблеми єдності націоналістичних та національно-демократичних сил.

На урочистому вечорі виступали керівник театру української традиції "Дзеркало" Володимир Петранюк та поет Сергій Пантюк. Пісень співали лідер гурту "Вій" Дмитро Добрий-Вечір, бард Віктор Ткаченко та хор "Гомін". Слово мали народні депутати попередніх скликань Євген Жовтяк та Віталій Мельничук.

Прес-служба КУН

У Тернополі

22 січня у Тернополі обласний осередок Конгресу Українських Націоналістів відзначив 93-ю річницю проголошення Акту Злуки українських земель. Кунівці поклали квіти до пам'ятників Ярославу Стецьку, Вячеславу Чорноволу, Тарасові Шевченку та Степанові Бандері та взяли участь у символічному ланцюгу єднання.

З промовою виступав голова Тернопільської міської організації Володимир Ткач. Розпочинались та завершувались заходи під спів хору національно-патріотичної пісні Тернопільської обласної організації КУН "Заграва".

Прес-служба Тернопільської ОО КУН

У Донецьку

22 січня у Донецьку біля пам'ятника Тарасові Шевченку представники опозиційних національно-демократичних партій провели мітинг, присвячений Дню Соборності України.

У мітингу взяли участь представники Донецької обласної організації Конгресу Українських Націоналістів. Коли активісти Конгресу стали розгортати червоно-чорний прапор, їм агресивно стали перешкоджати провокатори, які назвалися представниками громадської організації "Ніхто, окрім нас".

Ситуацію прокоментувала голова Донецької обласної організації КУН Марія Олійник: "Це прапор Конгресу Українських Націоналістів, він легітимний, зареєстрований в Міністерстві юстиції України. Це прапор, з яким не одне покоління патріотів України боролося з різними окупантами своєї держави, за нього гинули мільйони тих, завдяки яким ми сьогодні маємо незалежну Україну".

Голова Донецької організації КУН закликала міліцію втрутитись у конфлікт і не допустити зриву акції патріотичних сил.

"Провокатори прийшли сюди і не дають нам провести мітинг, присвячений Дню Соборності України, – наголосила Марія Олійник. – Я прошу представників міліції, представників влади, що є тут, – заберіть провокаторів! Якщо сьогодні цього не буде зроблено, якщо сьогодні буде сутичка, я персонально дам інформацію світовій громадськості, що влади сьогодні в Україні немає, влада не контролює ситуацію, влада сьогодні не може навести порядок у Донецьку, і тому будемо вимагати, щоб проведення Євро-2012 в Донецьку скасували".

Після цього міліція втрутилася в ситуацію і відтіснила агресивних молодиків.

Мітинг національно-демократичних сил у Донецьку до Дня Соборності завершився спільним виконанням Національного гімну України.

Прес-служба КУН

У Вінниці

22 січня Вінницька обласна організація Конгресу Українських Націоналістів взяла участь у святковому мітингу з нагоди Дня Соборності. Захід був проведений партіями, які входять в обласний Комітет Опору Диктатурі.

Мітинг відкрив член обласного Проводу КУН, почесний голова вінницької "Просвіти", журналіст Леонід Філонов. У своєму слові він нагадав історію Дня Соборності. Леонід Філонов наголосив, що прагнення жити в Самостійній Соборній Українській Державі було притаманне українцям протягом усієї нашої історії. Але окрім бажання, були і відповідні дії. "Починаючи з княжих часів, козацької республіки і до наших днів, українці розуміли, що ніхто не подарує їм свободи, суверенітету та соборності – за це треба боротися. Гетьман Мазепа свого часу влучно сказав: "Нехай вічна буде слава – Же през шаблю маєм права!", – сказав у своєму виступі політик.

На мітингу слово мав голова Вінницької обласної організації КУН В'ячеслав Березовський *(світлина праворуч)*, який наголосив, що минають століття, але ворог та його плани щодо України не змінилися.

"Як у часи Мазепи, так і сьогодні ворогом Української держави залишається московський імперіалізм, який не хоче змиритися з існуванням нашої незалежності. Його провідники Путін і Гундяєв мріють знову бачити Україну колонією Москви. Сьогодні багато говорили про встановлення пам'ятника Тарасові Шевченку у Вінниці. Але не забуваймо, що на Вінниччині досі стоять десятки пам'ятників катам українського народу. В Немирові між двома християнськими храмами стоїть пам'ятник кату Леніну, в Крижопільському районі – кату Дзержинському. А чиї імена досі носять наші вулиці? Московські імперіалісти через своїх прислужників в українській владі хочуть вкрасти душу нашого народу, нав'язати нам своїх героїв. На жаль, з екранів українського телебачення ми не чуємо української пісні. Протягом усіх зимових свят нам промивали мізки примітивною, здебільшого російською, попсою. Хоча, наприклад, було би доречно використати потенціал наших неймовірно гарних та улюблених українцями колядок", – сказав В'ячеслав Березовський.

Мітингу додали святковості та урочистості українські пісні у виконанні членів обласного Проводу Конгресу пані Людмили Мельник та Ольги Кривої разом з хором "Просвіта".

Під час акції був встановлений партійний намет, з якого вінничани активно брали для читання націоналістичну літературу.

Прес-служба Вінницької ОО КУН

ФОТОРЕПОРТАЖІ ЗІ СВЯТА

У Києві

У колонах «соборної ходи» – Андрій Лопушанський, Олег Тягнибок, Арсеній Яценюк, Олександр Турчинов, Микола Катеринчук.

У Дніпропетровську

Дніпропетровська обласна організація Конгресу відзначила День Соборності України.

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРА

25 січня 2012 року нашому побратиму, багаторічному голові Сакської районної організації Конгресу Роману Ікалюку виповнюється 60 років. Кримська організація КУН від щирого серця вітає друга Романа з ювілейною датою. Бажаємо вам козацького духу, здоров'я та небесних і земних благ.

З роси і води вам, друже Романе.

Кримська організація КУН

Конгрес Українських Націоналістів сердечно вітає Романа Ікалюка з ювілеєм, зичимо йому міцного здоров'я, успіхів у праці, щастя та усяких гараздів на многії і благії літа.

ПОДВИЖНИКИ

ПРИВІТАЛИ ПАТРІАРХА

23 січня Патріарху Української Православної Церкви Київського патріархату святішому Філарету виповнилося 83 роки. З днем народження його привітав Конгрес Українських Націоналістів.

"Ми високо цінуємо Вашу невтомну багатолітню діяльність, спрямовану на розвиток Української Православної Церкви та духовне відродження українського народу, – зазначено у привітанні. – Саме завдяки Вашій самовідданій праці Україна поступово та неухильно наближається до здійснення віковічної мрії багатьох поколінь – утворення єдиної Помісної Української Православної Церкви. Ви щиро служите Богові і людям, чим здобули глибоку шану мільйонів українців. Виконуючи високу духовну місію, Ви докладаєте великих зусиль для утвердження християнської моралі, взаємоповаги та порозуміння у людських стосунках, сприяєте поширенню високих цінностей добра і справедливості.

Бажаємо Вам, Ваша Святосте, щоб зерна, засіяні Вами у душах людей, зросли щедрим врожаєм добра і любові. Нехай Господь живить Вас силою Духа, благословляє Божою благодаттю та дарує міцне здоров'я на довгі роки".

На світлині: Патріарха УПЦ КП святішого Філарета від Конгресу вітають Степан БРАЦЮНЬ та Олексій ІВЧЕНКО.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

СКОРОЧЕННЯ АРМІЇ ТА МОЖЛИВІ НАСЛІДКИ

Євген ЛУПАКОВ

Як заявив міністр оборони Михайло Єжель під час виступу перед учасниками оперативно-стратегічного збору керівного складу Міністерства оборони та Генерального штабу Збройних Сил України з лекцією "Основні напрями реалізації воєнної політики в Міністерстві оборони та Збройних Силах України у 2012 році і на перспективу до 2017 року", впродовж наступних п'яти років чисельність військовослужбовців у Збройних силах буде скорочена на 15–20 відсотків. (Тиждень, 16.01.12р) Тобто, з нинішніх 192 тисяч планується довести чисельність військовослужбовців ЗСУ до 139 тисяч. Цікаво нагадати, що у листопаді 2010 року нинішній начальник Генерального штабу ЗСУ Григорій Педченко заявив, що Міністерство оборони планує підвищити боєздатність і скоротити чисельність Збройних сил на 40 тис. – до 160 тисяч осіб до 2016 року.

Хто в ліс, а хто по дрова!

Це свідчить про відсутність злагоджених дій різних підрозділів єдиного оборонного відомства...

Чим визначається чисельність особового складу ЗС? Військовою доктриною, стратегією забезпечення національної безпеки, Державною програмою розвитку ЗС, Державною програмою розвитку озброєнь та військової техніки...

Чи нинішнє скорочення відповідає нині діючим цим документам? Ні!

Як стверджує голова комітету ВРУ з питань оборони А.Гриценко, досі немає жодного програмного документу, який би визначав напрями розвитку української армії, структуру, бойовий склад...

А чому ж ці документи вже другий рік ніким не розробляються в порушення вимог указу Президента України від 10 грудня 2010р.? Немає кому їх розробити? Розуму не вистачає? То навіщо ж тоді робити пустопорожні заяви?

Навіщо через "розмахуя" проштовхувати у ВРУ проект закону України про чергові скорочення чисельності ЗСУ, розробником якого, згідно з підписом під ним, є людина, яка жодного дня не служила ні в Збройних Силах, ні в будь-яких інших силових структурах?

Не вистачає грошей!

На Адміністрацію Президента, МВС, СБУ, Генпрокуратуру фінансування на 2012р. збільшили, а на армію вже не вистачило?

"Наші" державні керманичі, мабуть забули, що той, хто не бажає фінансувати свою армію, буде фінансувати чужу!

Так ЗСУ ж всі ці 20 років незалежності і так фінансується лише на харчування та зарплату(фінансове забезпечення).

Хоча ми спостерігаємо український феномен:у перерахунку на внутрішній валовий продукт (ВВП) Польща витрачає на військові потреби менше України (можливо тому, що вона в НАТО?). Зокрема, 2009 року витрати економіки Польщі склали 1,8 відсотка ВВП, тоді як України – 2,9 відсотка. Українська армія "з'їдає" удвічі більше ВВП, ніж польська чи білоруська...

То чому ж такі дива у нас творяться? А відповідь, виявляється, зовсім проста: див."Тиждень" за 19 квітня, 2011 "Картопля в мундирі. Як генерали і чиновники наживаються на солдатських пайках" і як стверджують журналісти, не без участі відомої Наталії Єжель..." Лише на харчування особового складу ЗСУ через "свого" виконавця, обраного Єжелем, щомісяця витрачається(наголошую – витрачається, а не те, що необхідно для якісного, повноцінного харчування!) 70 млн грн. Таким чином, лише за 2011 рік один цей "свій" виконавець, обраний Єжелем, обійшовся бюджету (народу) на 213 млн грн дорожче.

Де обіцяні нові літаки, кораблі, танки...?

Жодного за останні більш ніж десять років ЗСУ не отримали!

Армію нинішнє керівництво держави навмисно знищує!

Ми вже мали в нашій недавній історії подібну ситуацію, коли Грушевський і Винниченко знищили вишколену на фронтах Першої світової війни чисельністю 1 млн 200 тис., добре озброєну українську армію, заявивши, що, в разі необхідності, нам допоможуть "північні друзі"... Допомогли...

Минулого року, вперше за новітню історію Незалежної України, навіть парад з нагоди найбільшого свята країни – Дня Незалежності Президент відмінив, мабуть, щоб не ганьбитися, бо навіть на парад вивести немає чого...

Народе! Пробуджуйся! Бо пізно буде!!!

ВІДЛУННЯ

ЮВІЛЕЙ МАМИ

Шановна редакціє!

У часописі "Нація і держава" від 22 грудня 2011 року прочитала вітання з 90-річчям курінному УПА Олесеві Брисю. Хотіла б повідомити, що своє 90-річчя 25 грудня 2011 року також відсвяткувала і моя мама, – колишня медсестра загону УПА (псевдо "Галка") під керівництвом Олеся Брися.

Тяжко поранені, багато крові, страждань, великий біль за втраченими, а ще – неймовірна витривалість, віра в праведний шлях – все це вело Марію Денисюк (Мальцеву) дорогами Волині до запеклого бою під Гурбами. Різні псевда, загони, легендарні командири.

Потім життя під постійним прицілом КДБ в Херсонській області. Життя, де були і провокації – підіслані "побратими", намагання обов'язково посадити за грати за невірний крок, необережне слово. Так, це не північ, не Сибір…

А "бандерівцями" називались тепер ми, діти.

І ось нині моя мама вільно спілкується з друзями. Дуже багато читає художньої та публіцистичної літератури. Передплачували "Шлях Перемоги", останнім часом – "Націю і державу". Сама мама пише і згадує, згадує. Прекрасна пам'ять до цитування віршів та повстанських пісень.

Ми – діти, не зустрічались з її бойовими друзями. Ми виросли на зросійщеному Півдні, але в душі завжди були з ними – учасниками УПА. А вони всі – надзвичайно світлі постаті, які десь зі мною поруч, як приклад людської гідності, стійкості та великої мужності.

Шаную пам'ять тих, хто відійшов, та низько кланяюсь перед живими.

З повагою
Христина БАРЛІНА (ДЕНИСЮК),
Херсон

P.S. Редакція тижневика "Нація і держава" сердечно вітає учасницю національно-визвольних змагань Марію Денисюк (Мальцеву) з ювілеєм – 90-літтям від дня народження, зичить міцного здоров'я, добра та щастя на многії і благії літа. Чекаємо Ваших спогадів, дорога пані Маріє.

ЛЬВІВСЬКІ НОВИНИ

ЛАНЦЮГ ЄДНАННЯ І НАДІЇ

Леся РУПНЯК

День Злуки львів'яни, як завжди, святкували особливо урочисто. Цього року родзинкою свята стала зустріч поїзда Маріуполь-Львів, усіх працівників та пасажирів якого почастували смачними пампушками. Цілу ніч дівчата з руху "Відсіч" та ГО "Українська молодь – Христові" смажили пончики – з варенням, з маком, з рожею і вишнями. Та головне, казали дівчата, – з любов'ю. А вранці з гарних плетених кошиків роздавали їх прибулим. Та ще – вітальні листівки та синьо-жовті стрічки. Вітаючи усіх зі святом, вигукували гасло: "Україна соборна від Львова до Донецька".

І пасажири, і залізничники були приємно вражені таким теплим прийомом. Наталія Васютинська, начальник поїзда № 70, посмакувавши гостинцями, сказала, що вона вже сім років їздить до Львова як начальник поїзда, а до того була привідником, і щоразу галичани зустрічають їх щиро і тепло.

Пампушків вистарчило всім, навіть працівникам міліції й СБУ, які прийшли на акцію. А поїзд вибрали не випадково – він проїжджає від одного кінця країни до іншого: Донецьк, Дніпропетровськ, Черкаську та Київську області, Вінницю, Хмельницький, Тернопіль та Львів.

Увечері львів'яни, міцно взявшись за руки, з'єдналися в живому ланцюгу, який проліг через всю центральну частину міста, з'єднавши пам'ятники двом світочам нації – Тарасу Шевченкові і Степану Бандері. Вперше за багато років львів'яни об'єдналися не за партійною чи конфесійною єдністю:

– Я – українець, я – громадянин цієї держави, я хочу жити тут і пишатися своєю землею, своєю батьківщиною. Ось чому я тут стою, – сказав студент Львівської політехніки Юліан Хоміцький.

– Нас сьогодні єднають дві головні речі – те, що ми українці, і надія, що ця наша єдність буде не лише територіальною, а й духовною, – так пояснив свою участь у акції пан Микола Гринько. – Пам'ятаю живий ланцюг у 1990 році, коли ми об'єдналися у спільній молитві під державною символікою на знак соборності українських земель. Ми тоді теж прагнули духовного єднання. Наші очільники зробили все, щоб ці надії розбилися вщент. Але не маємо права здаватися. Народ – велика сила, здатна подолати все.

– Згадаймо 1919 рік, коли ЗУНР та УНР об'єдналися і Україна стала єдиною, – історик Олена Ялина дуже хвилювалася. – Це була знаменна подія, одна з найяскравіших у ХХ столітті. Але історія дала нам суворі уроки. Не будьмо поганими учнями, бо з поганих учнів виходять погані спеціалісти та погані громадяни. Ми сюди прийшли не заради видовища. Це не просто флеш-моб, коли тисячі людей стоять на дорозі. Це живе єднання і жива надія українців на краще життя у своїй державі.

Учасники акції шкодували, що не було з ними представників місцевої влади, тим більше, що напередодні свою участь у живому ланцюгу задекларувала ОДА. Однак власне вони, зокрема губернатор Микола Костюк, вже вдруге дурять львів'ян:

– Ми чекали його біля пам'ятника Степану Бандері, якого він через ЗМІ обіцяв вшанувати, – обурюється Галина Миць. – Але це була тільки бравада. Шкода, бо виглядає так, що цей чоловік міг би і справді прислужитися громаді. Однак брехнею далеко не заїдеш.

Щоправда, урочисту академію до Дня Соборності, яка відбулася у Львівському національному театрі опери та балету ім. С. Крушельницької, пан Костюк вшанував своєю присутністю. В урочистостях взяли участь міністр культури України Михайло Кулиняк, голова Львівської обласної ради Олег Панькевич, мер Львова Андрій Садовий, секретар Київської міської ради Галина Ґерега, поет Іван Драч, якого львів'яни приймали особливо тепло.

ПОЗИЦІЯ

КРУТИ – ГЕРОЇЧНА ПОРАЗКА

Чому націонал-демократи повторюють типові помилки у побудові власної держави?

Сергій МАХУН

25 січня 1918 року на засіданні Малої Ради Української Центральної Ради було прийнято IV Універсал, який проголошував повну незалежність Української Народної Республіки. Але складне військово-політичне становище не дозволило зреалізувати положення IV Універсалу. Уряд радянської Росії розпочав відкриту агресію проти УНР. У січні 1918 р. до Києва рвалися три більшовицькі армійські групи під командуванням Михайла Муравйова, які вже захопили Харків і Полтаву.

На захист УНР, за іронією долі, стали лише близько 300 чоловік із Помічного Студентського куреня на чолі з сотником Омельченком (студенти-добровольці Українського народного університету, Київського університету імені св. Володимира, учні старших класів Кирило-Мефодіївської гімназії). Діячі Центральної Ради, в першу чергу Михайло Грушевський, виявили повну недалекоглядність у питаннях військової політики; регулярна армія (а ще в грудні 1917 року в Україні було, з фронтових частин – декілька сотень тисяч солдатів і офіцерів, готових захищати, паростки незалежності), так і не була створена. Але лідери визвольних змагань вперто продовжували стояти на позиціях автономії України у складі Росії, а не її повної самостійності. Уряди Володимира Винниченка і Володимира Чехівського ще наприкінці 1917 року неодноразово робили спроби домовитися з урядом радянської Росії.

29 січня 1918 року бійці Студентського куреня зайняли оборону обабіч залізниці поблизу станції Крути між Бахмачем і Ніжином й 5 годин стримували загони петроградських, московських червоногвардійців і матросів Балтійського флоту (близько 6 тисяч чоловік). Майже всі захисники новоствореної УНР прийняли геройську смерть, а 27 студентів і гімназистів було захоплено в полон і страчено.

Після звільнення території України від більшовиків (вже після підписання Брестського миру й окупації України німецькими та австро-угорськими військами), 19 березня в Києві відбувся урочистий похорон на Аскольдовій горі 28 полеглих у бою під Крутами. Урочисту промову виголосив Михайло Грушевський, який так і не спромігся піднятися над своїми поглядами, поглядами "національного романтика" й капітулював перед дійсністю. Демагогія й дешевий популізм більшовиків, постійні чвари серед українських "соціалістів" і "націонал-демократів" призвели до того, що московські комуністи залізною рукою встановили на довгі роки владу Рад. Але уроки цієї героїчної поразки не перестають бути актуальними, бо герої Крут свідомо, без непотрібної риторики захищали українську державність, і головне – вірили в цю ідею.

"День"

ВРЯТУЄМО ЖИТТЯ

ЗВЕРТАЄМОСЯ ДО НЕБАЙДУЖИХ

Голова Миколаївської міської організації КУН Василь Андрійович Чванцев, 1968 року народження, хворіє на гострий лейкоз. За висновком лікарів, потребує пересадки кісткового мозку від стороннього донора. В Україні таких операцій не роблять, згодилися польські лікарі у Кракові. Ця операція коштує 75 000$.

Реквізити для надання фінансової допомоги:

МФО 300023
ОКПО 00039019
Т/Р 29247660000025
ПАТ "Укрсоцбанк"
в призначення платежу вказати:
ДЛЯ ПОПОВНЕННЯ СКР
№ 26253640036186
Чванцев Василь Андрійович
ст.т. +38-050-504-40-57

МОНІТОРИНГ СОВІСТІ

ЗАГАДКОВА КРАЇНА УКРАЇНА

Часто задумуюсь: більшість людей так бідно живе в нашій Україні, а, приміром, телеефір буквально переповнений різного роду розважальними шоу – скрізь сміх, радість, пані й панове красуються перед об'єктивами у напрочуд вишуканому одязі, висловлюючи зухвалі судження про своє "непросте" життя-буття.

Цікаво виходить, авжеж?

Країна переживає скруту, дошкуляє криза... і разом з тим, мов гриби після рясного дощу, щороку зростає у нас кількість мільйонерів, мільярдерів.

З долонь цих грошовитих спритників добре перепадає чималій армії чужоземних "зірок" шоу-бізнесу, футболу, баскетболу. А скільки приїхало до нас "дуже талановитих, обдарованих" ведучих різного штибу телепрограм!

На фоні бідних місцевих громадян вони просто-таки розкошують, обравши нивою свого талану чомусь саме скромних статків Україну.

Дивно виходить...

Уже не тільки, наприклад, наша футбольна Прем'єр-ліга запруджена "майстрами" з-за кордону, але й Перша ліга... Гроші варяги беруть великі, а здатні показувати себе хіба що у внутрішніх чемпіонатах країни. На євро кубкових аренах почуваються незграбно, невміло.

Заробітчани не дуже ратують за престиж чужої країни. Їм би гроші!..

Краще б ці величезні кошти мільярдерів-меценатів йшли на потреби своїх – скільки усіляких "дірок" довкола, скільки проблем!..

Держава наша часто вдається до позик. То одне, то інше.. Можновладці на всіх усюдах доводять, що без кредитів не обійтись. А куди ж вони діваються? Ми ж, пересічні громадяни, їх не бачимо, не відчуваємо...

Їй-право, загадкова країна Україна. Усі кажуть – бідна, а "годує цілі армії закордонних футболістів-артистів-дикторів... Що їх у нас привабило? Легка, на халяву, купюра? Яка, скажемо чесно, така нелегка для кожного з нас.

Василь НЄНЧЕНКО,
м. Запоріжжя

Видавець Конгрес Українських Націоналістів
Засновник та шеф-редактор Степан Брацюнь
Редакційна колегія Іван Белебеха, Іван Головацький, Ярослав Радевич-Винницький.

Адреса редакції: 01001, вул. Хрещатик, 21, пом. 111, м.Київ; тел./факс (044) 279-78-08 e-mail: nacija@ukr.net
Адреса видавця: 01004, вул. Антоновича, 36, м. Київ, тел./факс 235-37-61

Реєстраційне свідоцтво: Серія КВ № 7970, видане Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України 08.10.2003 р.
Передплатний індекс: 09715
Банківські реквізити: СПД Брацюнь Степан, р/р №26008013932801 у філії "Центральне регіональне управління ВАТ "Банк "Фінанси і кредит", ТОВ м. Київ, МФО 300937, ЄДРПОУ 2305606776

Газету набрано і зверстано у комп'ютерно-видавничому центрі Конгресу Українських Націоналістів.
Газету видрукувано у ТОВ "Поліграфічна компанія "Інтерекспресдрук"
Замовлення №
Наклад 14 000 прим.
Ціна договірна